

(Kjøbenhavn's 10de Valgkreds), J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds), R. Jensen (Hjørring Amts 2den Valgkreds), N. Jensen, N. S. Jensen, Johannsen, Jørgensen, R. Jørgensen, P. Jørgensen, Krabbe, Kvist, N. S. Larsen, Th. Larsen, Leth-Espensen, Lohmann, Lund, Lüttichau, H. Madsen, P. Madsen, Martvorsen, Mejer, Møestrup, Mølgaard-Nielsen, J. Nielsen, Th. Nielsen, Nørhave, Olsen, Ovesen, Kr. Pedersen, N. Pedersen, P. Pedersen, C. Rasmussen, L. Rasmussen, Reif, Reventlow, Rosager, Roskoff, Rørdam, Skaarup, N. Thomsen, T. Thomsen, Trier, Trolle, Wagner, Wulff, Zahle, Aaberg, Alberti, Andersen, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds), Bluhme, S. Bojesen, F. Bojesen, Bøtter og S. C. Christensen.

Fraværende med Orlov:

Frederiksen, Henrikken, A. Nielsen, Pantin, Skov (byg), S. Sørensen, Bertelsen (Bejle Amts 5te Valgkreds) (byg), Buft, Bønloffe, E. Christiansen (byg) og L. Christiansen.

Fraværende:

Dalsgaard, Fogtmann, C. Hage, S. Hage, Hammerich, Ole Hansen, H. Holm, P. Holm, A. Jensen, J. H. Jensen, K. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds), N. Chr. Jensen, H. Jørgensen, S. Jørgensen, M. Klausen, Klein, Kvedt, Neergaard, M. Nielsen, N. Nielsen, Nøhr, Owen, Ravn, Scavenius, Scharling, Sloth, J. Sørensen, Wiinblad, Wistoft, Vardenfleh, Verntsen, Vlem, Bramsen, Byriel-Jensen, Alf. Christensen, P. Christensen, R. Clausen og Colding.

Formanden (Sofus Høgsbro): Lovforslaget vil nu blive tilfjældt Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Børnepligt af 6te Marts 1869 § 17.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2449—50.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Rørdam): Jeg skal i alt væsentligt henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte, da jeg havde den Ære

at forelægge Lovforslaget. Som bekendt gaar Lovforslaget væsentlig ud paa at lette Børnepligtsbyrden for de Folk, der indfalder til Tjeneste og under Tjenesten paadrage sig Sygdom, der nødvendiggør Hjemsendelse. Saaledes som Børnepligtsloven nu er affattet, kan det Tilfælde indtræde, naar man f. Eks. tager en Mand, der er 25 Aar gammel, og som har taget Udsættelse til den Tid og saa bliver indfaldt til Krigstjeneste, saa vil han, naar han ved 26 Aars Alderen kommer ind, hvis han under sin Tjenestetid paadrager sig en eller anden Sygdom, kunne hjemsendes til næste Sæssion. Saa gaar der et Aar, og naar han saa møder paa næste Sæssion, kan han af vedkommende Sæssionslæge forbigaaes. Der gaar saa et Aar til, og han bliver saa 28 Aar. Udtages han da, vil han være 29 Aar ved Indfaldelsen, og saa er det endda ikke givet, at han ikke faar et Tilbagefald af den Sygdom, han havde tidligere, og saa blive hjemsendt igen. Dette er meget uheldigt for de Folk, det gaar ud over, især da de i denne Alder, 25—30 Aar, maa kæmpe allerstrenge for Tilværelsen, for at sætte Bo o. f. v. Jeg har derfor foreslaaet at forandre Loven saaledes, at disse Folk skulle behandles endelig paa den første Sæssion, de mødte frem paa, og jeg tror ikke, det vil medføre noget nævneværdigt Affavn for Krigsmagten, idet den næppe vil gaa tabt af Folk af nogen Betydning af den Grund. Der foreligger saa vidt mig bekendt ikke nogen Statistik i det hele taget med Hensyn til dette Spørgsmaal, i hvert Fald har en saadan Statistik ikke været tilgængelig for mig. Smidtidigt har jeg gjort Tjeneste som Læge ved Sæssionen i første Udskrivningskreds i Aar, og der var Forholdet dette, at der mødte 69, som havde været for Tiden kasserede. Af disse 69 bleve de 11 forbigaaede, 7 udskrævne til egentlig Krigstjeneste og 51 endelig kasserede. Hvis man nu sætte det samme Tal over hele Landet — det blev vist noget for stort, for første Udskrivningskreds er den største —, saa bliver Tallet af dem, som har været indfaldt tidligere, 345. Af disse blive 55 forbigaaede, 35 udskrævne og 255 endelig kasserede. Som man vil se, bliver det langt største Antal endelig kasseret. Saa er der jo de 55, man kan anslaa blive forbigaaede. Hvor mange af dem der til Slutning ville blive endelig kasserede, ved jeg ikke; men jeg tror, man kan sige, at de fleste af dem blive det, og i hvert Fald vil det Tab, Krigsmagten vil lide, højst blive disse 55, og jeg tror ikke, det er noget Tab af større Betydning. For disse 55 Mand vil det have væsentlig Betydning, at de saa deres Stæbne afgjort. Jeg skal derfor